

בענין: הקובלנה נגד: 1. ד"ר זיאד עבד אל-סלאם

2. ד"ר חוסני נזמי

צו לפי סעיף לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) תשל"ט – 1979

ד"ר זיאד עבד אל סלאם (להלן הנקבל מס' 1) וד"ר חוסיין נזמי (להלן הנקבל מס' 2), שניהם רופאי שיניים, הורשעו על סמך הודאתם ביום 21.1.05 על ידי ביהמ"ש המחוזי בחיפה. הרשעתו של הנקבל מס' 1 היתה בשל מגעים עם סוכן חוץ, עבירות לפי סעיף 114 לחוק העונשין תשל"ז – 1977, בשל מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 85 (1) (ג) לתקנות ההגנה (שעת חרום) 1945 ולפי סעיף 499 (א) לחוק העונשין תשל"ז – 1977. הרשעתו של הנקבל מס' 2 היתה בשל מגעים עם סוכן זר עבירות לפי סעיף 114 לחוק העונשין תשל"ז – 1977, בשל קשר למתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, עבירה לפי תקנה 85 (1) (ג) לתקנות ההגנה (שעת חרום) 1945 ולפי סעיף 499 (א) לחוק העונשין תשל"ז – 1977.

הודאת הנקבלים בעובדות כתב האישום נעשתה לאחר שכתב האישום המקורי שהוגש נגדם תוקן, ולאחר שהצדדים הגיעו לעסקת טעון שכללה גם התיחסות לעונש שראוי שיוטל על הנקבלים. גזר הדין שניתן באותו יום אימץ את עיסקת הטיעון גם באשר לעונש, והטיל על כל אחד מהנקבלים מאסר של 7 שנים. מחציתו לבצוע בפועל, ויתרתו מאסר על תנאי.

בעקבות הרשעה זו הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות קובלנה נגד כל אחד משני הנקבלים. הקובלנה היא לפי סעיף 45 (5) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) תשל"ט 1979 (להלן הפקודה) הקובע שהרשעת רופאי שיניים במשפט פלילי היא גם עבירת משמעת.

שר הבריאות, הקים, כקבוע בחוק, ועדה שתשמע את הנקבלים, תרכז את החומר כולו, ותמליץ בפניו כיצד לנהוג בנקבלים. הועדה הגישה לשר הבריאות דו"ח הנושא את התאריך 19.11.08, ובו היא המליצה לשלול את רשיון הנקבלים למשך 30 חודש. המלצה זו הועברה אלי משום ששר הבריאות האציל אלי את סמכותו בכל הנוגע לקביעת עונשים משמעתיים, והחלטתי זו עוסקת בנושא זה.

סוכן החוץ וההתאחדות הבלתי מותרת שבחקשר להם הורשעו הנקבלים קשורים ביסודו של דבר לארגון החמאס. אין צריך להכביר מלים כדי להסביר ולתאר מהו ארגון זה, במה הוא עוסק, ומה הסכנה הטמונה למדינה ולכל אחד מהתושבים מפעילות ארגון זה ומפעילות האנשים הקשורים

לארגון זה. פעילות כזו היא פעילות הנמצאת בקוטביות קיצונית לחובת הנאמנות של אזרחי המדינה למדינה. אמיתות אלו חלות כמובן גם על הנקבלים, ואין ספק שהם היו מודעים לכך כשם שהיו מודעים למשמעות ההרסנית של שיתוף הפעולה, הן זה שנעשה בפועל והן זה שאמור היה להתפתח.

זרע הפורענות נבט בהיות שני הנקבלים סטודנטים ברומניה, ותחילתו, ככל שמדובר בנקבל מס' 1, בקשר שנוצר בשנת 1993/4 בינו לבין הארגון. במסגרת קשר זה, הביע נקבל זה את הסכמתו לקבל (וגם קיבל בפועל) הכשרה שנועדה לקדם את יכולתו לתרום לארגון. כשחזר הנקבל ארצה הוא המשיך את קשריו עם נציג הארגון, ובמסגרת זאת גרם ליצירתו של קשר בין הארגון לנקבל מס' 2. קשר זה הניב התקשרות דומה בין הארגון לבין הנקבל מס' 2, וגם זו הניבה פעילות שתכליתה פגיעה במדינה ובתושביה.

על היות עצם ההרשעות הפליליות עילה מספקת להרשעה בעבירות המשמעתיות שיוחסו לנקבלים לא היה חולק. דיוני הועדה שמינה שר הבריאות התרכזו איפוא, בענישה המשמעתית עליה תמליץ הועדה בפני שר הבריאות.

ב"כ הנקבלים הבהירו שככל שהדבר נוגע לקובלנה המשמעתית, על הועדה להתרכז אך ורק בפעילות שנעשתה על-ידם לאחר קבלת רשיון כרופאי שיניים. הם הוסיפו וטענו שעל הועדה ליתן את הדעת שהפעילות המיוחסת לנקבלים נסתיימה בסוף שנות ה-90 ותחילת שנת 2000. מאז חלפו שנים, הנקבלים הפכו להיות אנשים נורמטיביים, ואין לפקוד עליהם אחרי שנים ארוכות כל כך את חטאת ימי נעוריהם.

הנקבלים הביעו צער וחרטה על שנתפתו ללכת בדרך פסולה.

ב"כ הקובל הדגיש כמצופה את חומרת המעשים, הנוגדים את עקרונות הרפואה והאתיקה המקצועיים. הוא היה בדעה שנוכח כל אלו על הועדה להמליץ על ביטול רשיון הנקבלים. תנאי לקבלת רשיון כזה, כך אמר, הוא היותם של המועמדים אנשים הגונים. הנקבלים הוכיחו במעשיהם את היפוכו של דבר.

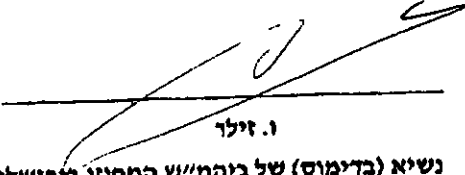
הועדה התייחסה בשיקוליה לעמדת ב"כ המדינה בהליך הפלילי שלפיו חלה אצל הנקבלים מטמורפוזת "וכי התחולל בהם שנוי אמיתי" והיא החליטה בכל נסיבות המקרה להמליץ על התליות רשיון הנקבלים ל-30 חודש.

השיקול האמור אותו שקלה הועדה, הוא אכן שיקול חשוב. לשיקול זה צריך להוסיף את הזמן שחלף מאז המאורעות ועד עתה, את העובדה שהקשרים הגיעו לקיצם בתחילת 2000, ואת העובדה שעם כל חומרת פעילות הנקבלים, הרי שהיא לא חרגה בעיקרה מפעילות הכנה, ומכל מקום הם לא נטלו חלילה, חלק, בפעילות אלימה שיש בה סיכון חיי אדם.

בכל הנסיבות הללו ניתן לראות את המלצת הועדה כנתונה במתחם הסבירות, ומכח הכלל שנקבע
מספר פעמים בפסיקה ולפיו אין להתערב בהמלצת הועדה כשאין סיבות מוחצות לכך, אני מאשר
את המלצת הועדה.

רשיון כל אחד משני הנקבלים יותלח ל-30 חודש. תחילת ההתליה ביום 1.3.09.

ניתן היום 28.12.08

ו. זילבר
נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים